at naar vi kommer til en alvorlig Lovgivning om den politiske Valgret, vil Kvinderne efter al Sandsynlighed komme med. Jeg tror det, fordi denne Sag er gjort til et Agitationsnummer. Det vil saa nok lykkes at faa det anset som et af de Krav, uden hvis Opfyldelse Kvinderne ikke kan siges at have fuld Menneskeret. Men det er altsaa en rent ydre Grund, og naar jeg stillede mig køligt til Spørgsmaalet, var det netop fordi det forekom mig, at man i den Sag forvekslede noget indre med noget ydre. Der blev ogsaa sagt, at Kvindens politiske Valgret skulde være Løsningen af Kvindespørgsmaalet. Det kan jeg ikke se. Jeg mener nemlig, at Kvindespørgsmaalet netop er et Spørgsmaal om en indre Udvikling, som ikke paa nogen Maade kan fremmes eller fuldkommes ved en saadan ydre Foranstaltning som Tildelelse af Stemmeret.«

Borgbjerg svarede hertil: Naar det ærede Medlem siger, at Kvindespørgsmaalet løses ikke ved, at Kvinderne faar Valgret, har han selvfølgelig Ret heri. Det sociale Spørgsmaal løstes heller ikke ved, at Arbejderne fik Valgret. Men dermed fik den arbejdende Del af Befolkningen et Middel i Hænde til at bidrage til Løsningen af det sociale Spørgsmaal. Og paa samme Maade vil Kvinderne ved Valgretten faa et yderligere Middel til at løse de mange forskellige Kvindespørgsmaal, til at ophæve den megen Ulighed og den Uret af mangfoldig Art, der endnu bestaar i vor Lovgivning med Hensyn til Kvinderne. Det er for øvrigt ikke andet, end hvad det ærede Medlem for Københavns anden Valgkreds *(H. L. Møller)* har sagt: »Den Dag, Valgretten er vunden for Kvinderne, ligger Vejen banet for at naa det øvrige, Kvinden har paa sin Ønskeseddel.« Han kalder derfor Kampen for Valgretten for Kærnen og Kronen for Kvinderne. Det er netop det, jeg her har gjort mig til Talsmand for.«

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Hjælpekasser.

Loven om de kommunale Hjælpekasser (tidligere de frie Fattigkasser), til hvilke Kvinderne har Valgret, gaar i Hovedsagen ud paa følgende:

1. Den ved Lov af 8. Marts 1856 stiftede »De fattiges Kasse« ophæves fra 1. Juli 1907 at regne, og der oprettes i *hver By- og Sognekommune* med Undtagelse af København en Hjælpekasse. (Et med Hensyn til Fattigvæsen med en Købstad forbundet Landdistrikt har fælles Hjælpekasse med Købstaden.)

2. De *Midler*, som ejes af »De fattiges Kasse«, overgaa til Kommunens Hjælpekasse. Saafremt Omraadet for »De fattiges Kasse« ikke falder indenfor en enkelt Kommune, bliver Kassens Formue at dele mellem vedkommende Kommuners Hjælpekasser, hvilken Deling foretages af de ved det første Valg efter denne Lovs Ikrafttræden valgte Bestyrelser for disse, i Tilfælde af ikke opnaaet Enighed: af Amtsraadet eller, naar Distrikterne ikke høre under samme Amtsraadskreds, af Indenrigsministeren.

3. I Hjælpekassen indgaa de *Indtægter*, der for Tiden i Henhold til Lov, Anordning eller privat Villiebestemmelse tilflyde »De fattiges Kasse«. Ethvert Sogneraad kan af Kommunekasssen uden Samtykke af højere Myndighed yde Bidrag til Kommunens Hjælpekasse af indtil 30 Øre pr. Indbygger i Kommunen.

4. Hjælpekassens *Opgave* er »at støtte værdige trængende, som have fast Ophold indenfor vedkommende Kasses Omraade og ikke nyde Fattigunderstøttelse, i deres Bestræbelser for at ernære sig uden Hjælp af Fattigvæsenet. Hjælpen ydes efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde«.

5. For saa vidt en Person, der opholder sig udenfor sin Forsørgelseskommune, indenfor et samlet Tidsrum af 3 Maaneder, af sinOpholdskommunes Hjælpekasse har modtaget Hjælp til et Beløb af mindst 15 Kroner, betragtes hans *Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen som hvilende* i 3 Maaneder fra det Tidspunkt at regne, da Hjælpen udgjorde fornævnte Beløb.

6. *Bestyrelsen* for Hjælpekassen bestaar af mindst 5 Medlemmer. (Naar Hjælpekassen omfatter en Købstad og et Landdistrikt, skal i det mindste det ene Medlem af Bestyrelsen have Bopæl i Landdistriktet.) Antallet af Bestyrelsens Medlemmer, hvilket stedse skal være ulige, fastsættes af Kommunalbestyrelsen ved Udskrivningen af det første Valg efter nærværende Lovs Ikrafttræden. Det fastsatte Antal Medlemmer kan efter Indstilling af Hjælpekassens Bestyrelse forandres af Kommunalbestyrelsen, naar nye almindelige Valg skulle foretages. — *Valgbar og valgberettiget* til Hjælpekassens Bestyrelse er enhver uberygtet Mand og Kvinde, som har Indfødsret, har fyldt sit 25de Aar, har i hele det Skatteaar, hvori Valget foregaar, været bosat i og svaret direkte Skat til Kommunen, og paa den Tid, de nedennævnte Valglister affattes, vedblivende har fast Ophold i denne, medmindre vedkommende: a) nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergiven eller tilbagebetalt (for en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle i Løbet af de sidste 5 Aar, og medens hun levede i Samliv med ham, ikke som oppebaaren af hende, naar hun et Aar efter Samlivets Ophør ikke har modtaget Fattigunderstøttelse); b) er ude af Raadighed over sit Bo. Ingen kan anses som »uberygtet«, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling og ikke har erholdt Æresoprejsning. Ej heller kan den anses som uberygtet, der har Erhverv ved Utugt, eller som i Løbet af de sidste 5 Aar har været anset med Straf for saadant Erhverv. Den, som har fast Bopæl to eller flere Steder, kan kun gøre sin Valgret gældende i den Kommune, hvor vedkommende har sit Hovedopholdssted Naar en Ægtemand som Familieoverhoved har svaret direkte Skat til Kommunen af